

Must See

River Phoenix readus din morți de regizorul George Sluizer în *Sînge întunecat*.

»Pagina 3



Interoga TIFF

Regizoarele filmului uruguyan din Competiție, *Ploaie de vacanță*.

»Pagina 4



Eveniment

Începe Retrospectiva Péter Forgács.

»Pagina 10

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#5

Marți, 4 iunie, 2013
www.tiff.ro

TIFF.12 Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-9.06.2013



English Pages: 14 - 15

Pământ cu acompaniament live DhakaBrakha



Pământ este, înainte de toate, Cinema și abia apoi capodoperă, film mut, exemplar ravisant al culmilor artelor propagandistice.

Prin 1930, când cinema-ul era încă mut, Moscova avea nevoie de încă o piesă de propagandă cinematografică. Aleksandr Dovzhenko, una dintre portavocile artistic-cinematografice ale URSS-ului, abifat astfel al cincilea

film din carieră: o peliculă mobilizatoare, anti-clericală și anti-culăcească (culacii erau țărani și proprietari de teren agricol prin Ucraina), cu un protagonist activist și comunist. Și cu țărănimea excitată de sosirea tractorului purtător de progres sovietic. Și cu absolutamente

toate elementele fundamentale ale "marelui cinema rus". Povestea 300% anti-chiaburească este formulată vizual cu splendoarea, intuiția și grandoarea inerente oricărei capodopere. Portretistic uluitor (Dovzhenko dă carnații realiste avatarurilor graficilor de propagandă),

montat cu o inspirație diabolic de percutantă (deh, de la momentul sovietic interbelic încoace, montajul tot nu reușește să egaleze școala de la Moscova), cadrat cu fler. Un exponat de muzeu care, dincolo de contexte istorice și genocide*, își păstrează intactă splendoarea barbară și

puterea de fascinație. *La doi ani de la premiera filmului are loc Holodomor: Stalin lasă vreo 3 milioane de țărani ucrainieni să moară de foame și rezolvă astfel problema centrală a peliculei, recte refuzul colectivizării.

Cristi Mărculescu

Cinematografele TIFF

→ **FLORIN PIERSIC**
P-ța. Mihai Viteazul, nr. 11

→ **ARTA**
Str. Universității, nr. 3

→ **VICTORIA**
B-dul Eroilor, nr. 51

→ **CINEMA CITY**
(în incinta Iulius Mall)

→ **ODEON CINEPLEX / CINEMA CITY POLUS**
(în incinta Polus Center)

→ **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța. Lucian Blaga, nr. 1-3

→ **URSUS OPEN AIR**
(Piața Unirii)

→ **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ **MĂNĂȘTUR OPEN AIR**
(la terenurile de sport, în zona complexului „Nora”)

→ **CASA TIFF**
Str. Universității, nr. 6

Concert

Jazz cu Gilad Abro Trio

Nu e film, e doar Jazz. Israelienii creează fix acea atmosferă cristalină și *slo-mo* a jazz-ului de calitate. Și e pentru cei care tinjesc după așa ceva. Muzicianul Gilad Abro, născut în Africa de Sud și mutat în Israel, combină cu lejeritate stiluri și genuri muzi-

cale precum bebop și hard bop, jazz, rock și R&B, fusion, trance. A colaborat cu Johnny Griffin, Randy Barker, Slide Hampton, Larry Willis, Jimmy Cobb, Skazi, Micha Shitrit și alții. A câștigat de mai multe ori Musician of Excellence Grant/Award acordat de American-Israel

Foundation și a concertat în Marea Britanie, Japonia, Brazilia, SUA, Spania, Olanda, Italia, Franța sau Mexic. Trio-ul e format din Gilad Abro – contrabas; Omer Klein – pian; Amir Bresler – tobe. Azi la Casa TIFF – terasă, de la ora 22:00. Intrare: 15 lei



Vox Pop

Și eu

„E altfel, e din altă poveste față de ce am văzut pînă acum.” - Angelo, 37 de ani, economist

„E zona lui Tarkovski, cu umor negru adăugat.” - Ana Maria, 26 de ani, critic media

„Mi s-a părut o parodie serioasă după Călăuza lui Tarkovski.” - Anonim

„M-a făcut să mă gîndesc la anumite lucruri și să-mi pun întrebări; faptul că a fost aplaudat înseamnă că a produs o emoție puternică, a fost mai mult decît un film.” - Iulia, 29 de ani, programator

Mult zgomot pentru nimic
„Foarte bun. Chiar mi-a plăcut super-mult. Merită văzut.” - Andreea, 29 de ani, team leader

„Mie nu mi-a plăcut. Mă așteptam la altceva. Am mai fost deja azi la patru filme și nu mai aveam nevoie de asta.” - Anca, 31, șomeră

„Mi-a plăcut actualitatea temei. Adică, e o comedie după Shakespeare, dar e foarte valabilă și azi. Nu era ca și o telenovelă actualizată.” - Zsuzsa, 27 de ani

Ceasul rău, pisica neagră

„E primul film japonez la care m-am uitat și îmi pare foarte bine că l-am văzut.” - Slim, 27 de ani, medic rezident

„Mi s-a părut fain, dar a fost destul de tîrziu și a durat destul de mult.” - Ana Maria, 23 de ani, studentă

„Interesant, surprinzător și cu un final neașteptat. Mă rog, mai mult sau mai puțin.” - Mircea, 32 de ani, suport tehnic

Votul publicului

Competiție

- 1 Corabia lui Tezeu/ Ship of Theseus **4.40**
- 2 Dama de companie/ Call Girl **4.33**
- 3 Deflorarea Evei van End/ The Deflowering of Eva van End **4.09**
- 4 Nord-vest/ Northwest **4.02**
- 5 Ceasul rău, pisica neagră/ I Catch a Terrible Cat **3.89**

Barometru general

- 1 În căutarea lui Sugar Man/ Searching for Sugar Man **4.89**
- 2 Albă ca zăpada/ Blacanieves **4.81**
- 3 Ritmuri din Balcani/ Balkan Melody **4.78**
- 4 Samsara **4.63**
- 5 Cineconcert Bagdad Fantasie **4.60**

AperiTIFF

Redactor șef:

Laura Popescu

Redactor șef adjunct:

Mark Racz

Redactori:

Anca Grădinariu
Cristi Mărculescu
Cătălin Mesaru
Radu Meza
Bogdan Minea
Cătălin Moise
Cătălin Olaru

Pagina de engleză:

Jay Weissberg
Martin Blaney
Codruța Crețulescu

Reporteri:

Ion Indolean
Flavia Dima
Bogdan Beșliu
Andrada Lăutaru
Cătălina Mătăsaru
Bogdan Sucilă

Fotografi:

Vlad Gherman
Razvan Șut

Graphic design:

Andrei Pastuhov
Vasile Pipaș

Distribuție:

Ionuț Husti

Tipărit la:

Media Pro

Informații bilete

Puncte de vânzare:

Cinema FLORIN PIERSIC, Cinema ARTA, Cinema VICTORIA, Piața Unirii, Cinema City Odeon Cineplex și Casa TIFF.

Program:

Vineri 31 mai - Duminică 9 iunie:
09:00 - 23:00.

Prețuri:

Bilet cumpărat cu minim o zi înaintea proiecției: **10 lei**
(Preț redus pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei**)
Bilet de intrare unic: **12 lei**
Ursus Open Air: **8 lei**
Accesul la proiecțiile Mănăștur Open Air este gratuit.

TIFF Art

Stepan Project lansează "Lumina"

istoria rockului românesc este la fel de tumultuoasă și de bogată precum parcursul filmului din țara noastră. Deosebirea este că rockeri sînt mai mulți. Stepan Project este *copilul de suflet* al lui Ilie Stepan, un chitarist de primă mîină și compozitor al țării. Însoțit de Horia Crișovan, Ilie Stepan pune în scenă un rock (și folk-rock) interesant, cu mesaje diverse. TIFF Art va fi gazda lansării celui mai recent - și cel mai mare în același timp - proiect semnat de Stepan Project. "Lumină" este un proiect pachet ce conține trei CD-uri, un DVD (cu surround sound, 5.1) și un *booklet* de 80 de pagini, care a văzut lumina zilei după 14 ani de muncă. Cele cinci ore și jumătate de muzică adună o gamă largă de instrumente, de la cele tradiționale (frunză, cimpoi, țambal) la cele specifice rock-ului. Lansarea va fi urmată de un concert acustic al Stepan Project. Totul se întîmplă astăzi de la ora 22:00, la Muzeul de Artă Cluj.

Bogdan Beșliu

■ Competiție

Deflorarea Evei van End

Un german iisusic, în sandale și ajutor de copii africani, aterizează în mijlocul unei familii de olandezi răsăriți și liberali, independenți și fumători de droguri ușoare. Tatăl e semișef pe banda cu cîrnați la fabrică, mama e confuză, fiul mare e independent, șef pe raionul lui, iar fiul mic (singurul al cărui nume nu începe cu "E") fumează iarba ca să-și înecă tristețea numelui. Cum tot ce-i mai bun scoate tot ce-i mai rău din oameni, bunătațea germană devine cataclismică în mijlocul unei familii dezbinată de atîta independență devenită între timp cod pentru indiferență. Filmul privește situația inițial cu un amuzament detașat, plasat undeva între Wes Anderson și Tim Burton, pentru ca apoi curiozitățile umane și magia creață să facă loc pentru unui cinism olandez neiertător. Contactul cu atîta serenitate ai putea suspecta că ar fi contaminant, doar că injectat prost în mijlocul independenței olandeze, îi azvirle



pe toți membrii familiei într-o cursă spre anantizare. Cu excepția Evei mică cea din titlu, ea e destul de ok trăindu-și drama prepubescentă, oarbă la demențele înflăcărare ale

familiei. Doar că oarbă sau neorbă, tot se găsește la sfîrșit deflorată în tot felul de feluri.

Cătălin Moise

■ Evenimente speciale

Sînge întunecat



Pe 31 octombrie 1993, River Phoenix a murit. Pe trotuarul din fața clubului Viper's Room din Los Angeles. Overdose. Avea 23 de ani. Dincolo de tragedia în sine și dincolo de faptul că cinema-ul a pierdut unul dintre cei mai fascinanti/charismatici actori de la Jimmy Dean încoace (revedeți grabnic *Stand by Me*, *Mosquito Coast*, *I Love You to Death*, *Dogfight* și bineînțeles cultissimul *My Own Private Idaho*), filmul la care Phoenix lucra în acel moment a intrat instantaneu în același cufăr cu *Rapacitate* (versiunea integrală de nouă ore), *Magnificent Ambersons* (The director's cut) etc., cufărul filmelor pierdute și care nu vor

„vedea” întunericul sălii de cinema niciodată. *Never say never* – acum 14 ani, regizorul George Sluizer, olandez născut la Paris, autorul cel puțin al unei capodopere veritabile (*Sporloos/The Vanishing*, 1988), a prins de veste că cei de la asigurări, care au pus laba pe tot materialul filmat, vor să ardă pelicula ca să-și mai recupereze din pierderi, drept pentru care și-a furat efectiv filmul! Am văzut cîteva imagini din el (splendid filtrate de Ed Lachman, oaspete de onoare la TIFF) acum trei ani, la New York – și am crezut că asta va fi tot... Ei bine nu. Dat fiind că Sluizer e foarte bolnav și n-a vrut să plece fără ca acest film să existe, așa cum poate el exista, acum

■ Un restaurant pe zi

Bistro Viena

Bistro Viena este printre restaurantele cu tradiție din vecinătatea Casei Matei și își respectă numele prin preparatele din meniu, ale căror arome și gusturi specifice atrag zi de zi atît curioși, cît și obișnuiți de-ai locului. Grădina interioară este și ea un punct de atracție, fiind potrivită pentru o cafea lungă alături de prieteni, într-o atmosferă relaxantă, rustică. Fie că opriți pentru o cafea, fie pentru a lua masa, Bistro Viena este o opțiune potrivită în centrul Clujului.

doi ani s-a apucat să-l monteze, așa cum a putut (cînd Phoenix s-a prăpădit, exterioarele fuseseră filmate în întregime, interioarele nu s-au mai tras niciodată), rezultînd, în propriile-i cuvinte, “un scaun cu trei picioare – nu va avea niciodată patru, dar măcar stă”. Din pricina litigiilor cu asiguratorii, nu poate fi exploatat în niciun fel – singurul loc în care poate fi văzut sînt festivalurile de film. A avut premiera olandeză la Utrecht, în 2012, și a fost arătat lumii întregi la Berlin, în 2013, după exact 20 de ani (și după exact două zile de la plecarea mea de acolo...) Nu mă întrebați, deci, cum este – oricum, nu are nicio importanță. *Dark Blood* este unul dintre motivele pentru care am venit la TIFF. Proiecția de azi este dedicată Muzeului de Artă.

Andrei Crețulescu

■ Program / marți / 4 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 - 105'

Ultima reprezentație / Full Circle

China; Yang Zhang; Supernova [4R1]
acces gratuit pentru persoanele de peste 60 de ani

13:15 - 95'

În larg / The Deep

Islanda; Baltasar Kormakur; Piața Unirii [4R2]

15:30 - 119'

În viață / Living

Rusia; Vasili Sigarev; Acesta este sfârșitul [4R3]

18:00 - 95'

Datu' cu lebăda / Swandown

Marea Britanie; Andrew Kottling; Ce se întâmplă, documentarele? [4R4]

20:00 - 128'

Specialistul: portretul unui criminal modern / The Specialist

Israel, Franța, Germania, Austria, Belgia; Eyal Sivan, Rony Brauman; 3x3 [4R5]

23:00 - 77'

Expus / Exposed *

Statele Unite; Beth B; Fără Limită [4R6]

CINEMA VICTORIA

10:00 - 83'

Ce mică e lumea! / Little World

Spania; Marcel Barrena; EducaTIFF [4V1]

12:15 - 115'

Trădarea / Betrayal *

Rusia; Kiril Serebrennikov; Supernova [4V2]

15:00 - 98'

Deflorarea Evei van End / The Deflowering of Eva van End

Olanda; Michiel ten Horn; Competiție [4V3]

17:30 - 66'

Tsvetanka

Suedia, Bulgaria; Youlian Tabakov; Ce se întâmplă, documentarele? [4V4]

19:30 - 140'

Corabia lui Tezeu / Ship of Theseus

India; Anand Gandhi; Competiție

6'

Sfârșit / The End

România; Umbre scurte metraje [4V5]

22:30 - 91'

Nord-vest / Northwest

Danemarca; Michael Noer; Competiție

15'

Pumnul lui Iisus / Fist of Jesus

Spania; Umbre scurte metraje [4V6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 - 75'

Un episod din viața unui adunător de fier vechi / An Episode in the Life of an Iron Picker

Bosnia și Herțegovina; Danis Tanovic; Supernova [4C1]

18:30 - 86'

Sînge întunecat / Dark Blood

Statele Unite, Marea Britanie, Olanda; George Sluizer; Proiecții Speciale [4C2]

proiecție în scop caritabil pentru restaurarea muzeului de artă

21:00 - 79'

Pământ / Earth

URSS; Aleksandr Dovzhenko
cu acompaniament live DakhaBrakha

MĂNĂȘTUR OPEN AIR

22:00 - 134'

Operațiunea "New World" / New World

Coreea de Sud; Hoon-jung Park; Supernova [4M1]

CINEMA ARTA

10:00 - 68'

36

Thailanda; Nawapol Thamrongrattanarit; Acesta este sfârșitul [4A1]

12:00 - 82'

Marussia

Franța, Rusia; Eva Pervolovic; EducaTIFF [4A2]

14:30 - 159'

Căinele negru, Cădere liberă / El Perro Negro: Stories from the Spanish Civil War, Free Fall

Retrospectiva Peter Forgacs [4A3]

17:30 - 88'

Nu mă uita / Forget Me Not

Germania; David Sieveking; Acesta este sfârșitul [4A4]

19:30 - 102'

Pe viață / Lifelong

Turcia; Asli Özge; Acesta este sfârșitul [4A5]

22:00 - 84'

Halley

Mexic; Sebastian Hofmann; Umbre [4A6]

CINEMA CITY SALA 4

17:00 - 93'

Al cincilea anotimp / La cinquième saison

Belgia, Olanda, Franța; Peter Brosens, Jessica Woodworth; Acesta este sfârșitul [4A1]

19:00 - 111'

Culiți-vă urechile! / Prick Up Your Ears

Marea Britanie; Stephen Frears; 3x3 [4A2]

21:15 - 168'

Laurence până la capăt / Laurence Anyways *

Canada, Franța; Xavier Dolan; Supernova [4A3]

ODEON CINEPLEX SALA 5

17:15 - 78'

Materie primă / Raw Material

Grecia; Hristos Karakapelis; Focus Grecia [4S1]

19:45 - 122'

S-a întâmpnat în mai / Après mai

Franța; Olivier Assayas; 3x3 [4S2]

22:15 - 109'

Furie / Outrage

Japonia; Takeshi Kitano; Umbre [4S3]

ODEON CINEPLEX SALA 6

17:30 - 89'

Stoichkov

Bulgaria; Borislav Kolev; Proiecții Speciale [4E1]

20:00 - 73'

Scoici îndrăgostite / Mussels in Love

Olanda, Belgia; Willemiek Kluijfhout; Ce se întâmplă, documentarele? [4E2]

22:30 - 103'

Ora de vară / L'heure d'été

Franța; Olivier Assayas; 3x3 [4E3]

URSUS OPEN AIR PIAȚA UNIRII

21:45 - 118'

Nu / No

Chile, Franța, Statele Unite; Pablo Larraín; Piața Unirii [4U1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 - 93'

Ceasul bunicului / O relógio do meu avô

Brazilia; Alex Levy Heller; Ce se întâmplă, documentarele? [4F1]

InterogaTIFF

Ana Guevara Pose & Leticia Jorge Romero, *Tanta Agua*

Ana Guevara Pose și Leticia Jorge Romero sînt două realizatoare care și-au unit forțele pentru *Ploaia de vară*. Le-am propus un exercițiu de imaginație și le-am cerut să continue titlul filmului.

Au ajuns să parafrazeze titlul unei nuvele de Raymond Carver: Atît de multă apă, așa de departe de casă... "Adevărat, în film plouă mult, dar nu și în realitate", ne liniștește Ana Guevara.

V-aș ruga să rezumăm într-o frază ideea filmului.

L.J.: Filmul este despre cum oamenii cred eronat că au probleme atît de mari, dar care, de fapt, sînt insignifiante.

Pe Néstor Guzzini îl avem în *Ploaia de vară* în postura de tată jovial, care flirtează cu recepționerele sub ochii atenți ai fiicei. Cum ați reușit să puneți la punct un personaj atît de credibil? Ați avut un punct de reper atunci cînd ați trasat personajul?

A.G.: Să găsim actorul din rolul tatălui a fost cel mai greu. Nu, nu am avut un model pe care l-am folosit. Am vrut să trasăm un personaj mult mai complex. Am evitat să îl punem în lumina unui tată prostuț, ușor de dus cu nasul și prietenos. În film, personajul este capabil să fie dur (ca în scena în care ia la rost un șofer indisciplinat), dar și delicat cu propriii copii. În plus, este un bărbat divorțat, care vine cu propriul său bagaj de resentimente sau temeri.

Malú Chouza strălucește în acest film. Personajul ei se transformă radical pe durata filmului. De la o fată plictisită de faptul că va petrece o vacanță cu tatăl, devine o rebelă moderată. Este primul ei film de lungmetraj? Cum ați descoperit-o?

L.J. Malú nu avea experiență cinematografică la 15 ani. Singurul lucru pe care îl făcuse era o reclamă TV. Acolo am remarcat-o. Nu am organizat casting pentru rolul ei. Malú e o fată extrem de inteligentă și destul de retrasă pînă ajunge să te cunoască. Cu *Ploaia de vară*, am putea spune că ajuns o actriță adevărată.

Cum se împacă doi regizori care fac același film? Vă împărțiți responsabilitățile și decideți cine ce face?

A.G.: Da. Însă nu le-am negociat. Cel mai important lucru a fost să înțelegem înainte de a ne apuca de filmare ce avem de făcut, să înțelegem filmul. Trebuia să fim eficiente la filmare pentru că am avut foarte puține zile de filmare. Ne-am dat apoi seama ce scenă ni se potrivește mai mult uneia sau alteia. Ne cunoaștem foarte bine, am mai lucrat la două scurtmetraje împreună. Sîntem prietene. Rezultatul a fost un film care a funcționat excelent. Nu am mers pe zona de compromis: „Dacă tu o să faci lucrul ăsta în felul tău, atunci o să îl fac și eu pe acela în felul meu”. Nu a fost cazul.

Cînd trei oameni se întîlnesc într-o cabană iar vremea e nefavorabilă, se presupune că ei se vor apropia, lucru care pare că nu se întîmplă în film. Mai mult, deși una din reguli a fost „fără” televizor, în final, apare și aparatul. Ne vorbim mai puțin pentru că nu știm cum să relaționăm sau filmul de fapt vorbește despre un conflict inter-generațional ireconciliabil?



L.J.: Cred că pista conflictului inter-generațional este cea mai apropiată de tematică. Inițial, tatăl vrea să se comporte drept un părinte responsabil. Vrea să facă lucrurile „bine”. Apoi, își dă seama că este mult prea încordat și stresat să nu facă un pas greșit. Cei trei încep să funcționeze ca o adevărată familie numai atunci cînd încep să se certe.

Filmul are foarte multe momente de umor subtil. Cum a fost primit în Uruguay?

A.G.: Filmul nu a fost încă lansat în Uruguay. Prietenii l-au văzut și au fost entuziasmați. La proiecția de seară (n.a. 2 iunie), mi-a plăcut entuziasmul oamenilor. Mi s-a părut că au ris și cred că asta

este ceea ce contează. În Uruguay, oamenii au de regulă o prejudecată privitoare la filmele naționale. Spun întotdeauna: „Iarși un film uruguyan?!”.
Și în România ne confruntăm cu aceeași situație. Care ar fi soluția pentru a nu mai exista prejudecăți?

A.G.: Educația cinematografică. Aici, la TIFF, oamenii vor să fie surprinși, să descopere filme noi. Dar acest lucru este valabil doar în festivaluri. Atunci cînd un film de acest fel ajunge în cinema, concurența este acerbă și de foarte multe ori vor alege un film cu un poster glossy.

A consemnat Bogdan Minea

TIFF Confidențial

Ziua 5

Înainte să vorbesc despre filmele zilei de azi, trebuie să menționez că articolul de ieri s-a încheiat cu o promisiune. Promisiunea era că astăzi vom discuta despre molima ce se pare că a pus stăpînire pe Cluj și despre bunele maniere. Bunele maniere le lăsăm pentru altă zi. Să-i dăm înainte cu epidemia. Cred că fiecare din noi a văzut în periplurile sale pe străzile Clujului faptul că din ce în ce mai mulți oameni au împlintat în mină o înghețată. În plus, la orice pas, la orice colț de stradă, la orice intrare de gang, în fața fiecărui magazin... cineva vinde înghețată la cornet, de obicei cu două arome. Acum, ori Clujul e patria produselor de gelaterie, ori se întîmplă ceva lugubru. Teoriile mele sînt nenumărate, dar mă voi rezuma la a discuta, superficial, doar una dintre ele: Luăm parte la un ritual social canibalistic. Ceea ce vedeți în cornetele (sau vafele) ce se perindă în sus și-n jos pe străzi, nu e înghețată. Adică, e înghețată dar nu e înghețată la care vă așteptați. Este de fapt... făcută din oameni! Exact ca în *Soylent Green*, crema congelată și foarte comestibilă este obținută din procesarea turiștilor

rătăciți pe străzile Clujului (nu, dragă, *Soylent Green* nu se petrece în Cluj). După ce sînt procesați în subsolul catedralei Sf. Mihail de către personaje quasimodice, pasta obținută din malaxarea răposaiilor este împărțită fiecărui neguțător stradal. De acolo, este împinșită în tot orașul de către turiști și localnici dornici de răcorire și care, prinși fiind în mrejele dătătoare de dependență ale produsului, se vor întoarce an de an în oras. Sau poate iar sînt paranoici și de fapt înghețata e foarte bună și nimic mai mult.

În fine, pînă să mă trambalez către cel mai apropiat dozator de înghețată, am de văzut niște filme pe ziua de azi. Dimineața va începe cu un film chinezesc numit *Ultima Reprezentatie*. Filmul spune povestea unor respectabili seniori ce doresc să-și reinventeze viața. Astfel, participă la un concurs de talente. Sper să nu participe la ceva gen Chinezii Danseză! (deși ar fi oareșcum hilar) sau la ceva gen China Are Orgii!

Urmează *În larg*, bazat pe povestea reală a unui individ ce ajunge să fie singurul supraviețuitor al unui naufragiu, devine erou național,

dar și o curiozitate științifică. Pare a fi exact genul de film la care trepidez cu mare aplomb: individul e corpulent (noi cei rubensieni trebuie să ținem unii cu alții), filmul este opulent din punct de vedere vizual și plin de scene acvatice (am descoperit că mai nou, pe lângă secvențele cu fabrici din filmele lui Bruno Mattei, am o pasiune pentru scene care implică apă, preferabil la ralanti). După aventura grăsuț-maritimă, se va merge la *În viață* pentru că este, iarși, rusesc și pentru că îmi miroase a ceva cu zombi. Eu cel puțin așa interpretez prințre rînduri sinopsisul – tineri care se căsătoresc, provincie înghețată rusească (“Viscolul” lui Vladimir Sorokin?), viața care pune dragostea tinerilor la încercări brutale și tot așa. Rămîne de văzut dacă prin încercări brutale ne referim la faptul că au rămas fără zaibăr. Seara mă va lua prin surprindere la *Scoici* Îndrăgostite, un documentar despre midii. Deci, scene acvatice. Impresia cu care am rămas după ce am văzut trailerul este că va fi un documentar aproape erotic despre viața midiilor, un fel de *Green Porno* al Isabellei Rossellini, dar fără costume de la Teatrul de Copii și nu atît de meta-dement. Frumos, oricum, chit că mie nu îmi place să mîncînc scoici (da, șoc! există chestii pe care nu îmi place să le mîncînc).

După desfătarea cu scoici, pentru care am sărit peste *Pe viață*, filmul despre o artistă respectată care nu-și mai găsește fericirea inghinală dar care, într-o zi, își aude bărbatul vorbind la telefon, voi merge la *Halley*, un film mexican despre un ins ce se descompune și care leagă o prietenie cu administratoarea sălii de forță la care el este paznic. Nu cred că se va ridica la rangul lui *I, Zombie: The Chronicles of Pain*, care este unul dintre cele mai frumoase filme despre descompunere

mai ales fizică, dar nici nu mă aștept să fie o catastrofă ofensatoare precum *Warm Bodies*. Mexican fiind filmul, speranțele mele sînt destul de mari.

P.S.: Ați putea (și ar cam trebui) trece și pe la *Sînge* Întunecat pentru că este un eveniment foarte cinematografic important, un document nesperat al unui actor cu potențial imens dar care, prin moartea sa, ne-a pustiit etern.

Cătălin Mesaru

Compania de Apă Someș SA

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compania de Apă Someș îmbrățișează valorile ecologice și prezintă proiecțiile ECO la ediția din 2013.

CITY PLAZA
The business and after Business hotels.

Best available rate in the CITY!

The art of taking care...

Cluj Napoca, 9-13 Sindicatelor Street, Phone: 0264-450101 Fax: 0264-450152
e-mail: contact@cityhotels.ro, www.cityhotels.ro

farmec
Original Gerovital
by Prof. Dr. A. G. G. G.

TIFF.12
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 3.05-9.06.2013

Frumusețea unui film stă în detalii.
Farmec salută echipele de machiaj
ale filmelor prezente la TIFF.

farmec.companie farmec

www.farmec.ro
www.romancecufarmec.ro

JAMESON PROUD SPONSOR OF **TIFF.12**
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 3.05 - 9.06.13

www.consuma-responsabil.ro
Consuma Jameson Responsabil
Jameson.Romania

Windows 8 Internet Explorer 10

Work hard,
play hard.

Microsoft
Microsoft.ro/windows

■ InterogaTIFF

Dragoș Ștefan despre noul ID grafic al TIFF

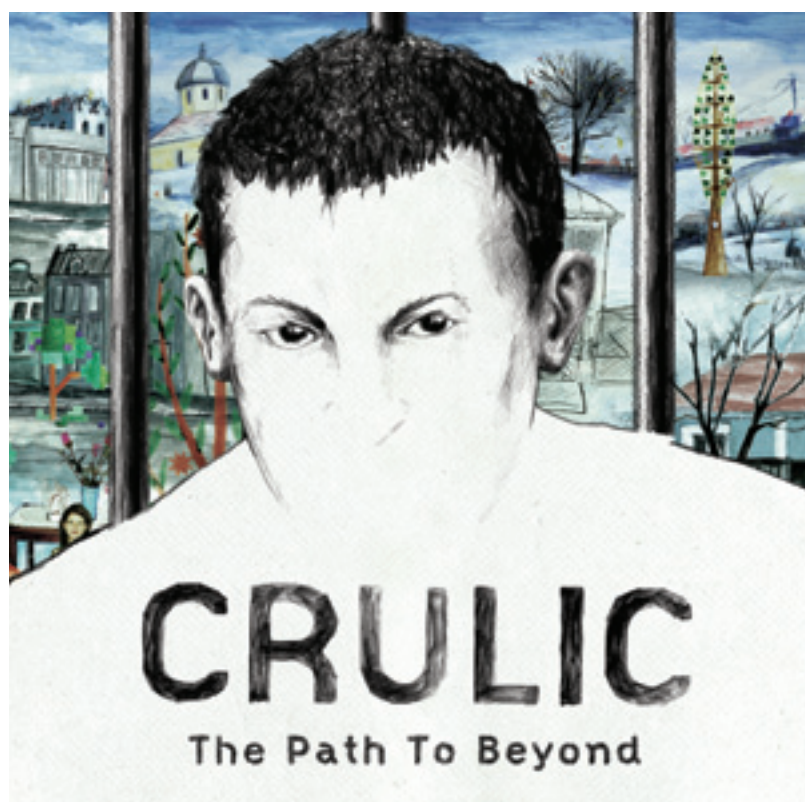
Dragoș Ștefan e creative partner și producător la studioul DSG, cel responsabil pentru animația Crulic. DSG a încercat să surprindă apariția identității TIFF-ului dintr-o ciocnire a mai multor culori, mai multor identități, din tensiunea generată de varietate.

Care e conceptul de la care ați pornit în realizarea noului ID grafic al TIFF?

Am avut niște discuții cu Tudor Giurgiu. Noi sîntem într-o relație veche cu festivalul și într-o perioadă noi am făcut site-ul festivalului, am lucrat mult cu TIFF la primele ediții. Am avut o discuție cu Tudor și l-am rugat să ne dea câteva linii directoare. Ne-a zis lucruri pe care le intuim și noi: e vorba de multă varietate, e tensiune, e explozie – lucruri pe care le știe oricine are de-a face cu TIFF-ul. Nu e un concept elaborat, e mai mult o realizare tehnică, e o ciocnire a mai multor culori, mai multor identități și din tensiunea generată de această varietate se naște TIFF-ul.

Ce este DSG?

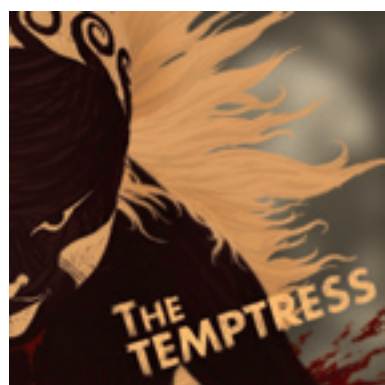
Sîntem un studio de producție de animație și de efecte speciale. Am început în 2002, am avut o istorie puțin încilcită. Am început în Cluj, am făcut de toate – animație, web-design, design interactiv, design de DVD, după care ne-am concentrat pe efecte vizuale și ne-am dus în București pentru că nu aveam cum face chestia asta în Cluj. Am făcut efecte vizuale pentru filme din România. Am lucrat pentru *După dealuri*, *Despre oameni și melci*, *Undeva la Palilula*, *Amintiri din epoca de aur*, *Ursul*, *Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu*. În plus, am lucrat pentru multe reclame pe nivelul de inserție, integrare pe imagine fotorealistică. Ne interesează foarte mult să facem producție de animație, ceea ce am reușit să facem prin *Crulic* al Ancăi Damian și prin *The Temptress* al lui David Kinsella. Ambele sînt în cea mai mare parte 2D. Avem o identitate destul de schizofrenică – deși am devenit destul de cunoscuți pe



piață mai mult pentru efectele speciale computerizate, de fapt lucrăm foarte mult pe animație clasică. Pe 2D lucrăm foarte bine, animatorul nostru 2D principal este Dan Panaitescu. El este cel care a fost și principala forță creativă la ID-ul TIFF. Acesta este una dintre primele lui incursiuni în 3D. Am contribuit și eu și de asemenea colegul nostru Vlad Pașcanu pe 3D.

În România sînt tot mai mulți tineri care încearcă să intre pe piața de producție grafică și animație. În ce măsură crezi că în industria cinematografică din România se caută așa ceva? Piața, după părerea mea, e saturată. Pe de altă parte, îmi doresc să fie oameni în România pe care să-i pot angaja. Exact în ideea asta, eu, Dan Panaitescu și Sergiu Neculici de la Abis Studio sîntem trainerii în *Animation Workshop* organizat de *Anim'est*, de prietenii noștri, Vlad Ilcevic, Mihai Mitrică și Laurențiu Brătan. E o piață foarte fluidă. Dacă ești bun poți să lucrezi dincolo sau să lucrezi de aici pentru dincolo, avînd atul prețului.

Care e diferența între munca în proiecte publicitare și munca în proiecte cinematografice? Deadline-ul, bugetul și libertatea creativă. Contribuția noastră creativă la filmele la care am lucrat



este, evident, uriașă. *Crulic* este, din punct de vedere vizual, integral creația noastră, la fel și *The Temptress*. La un spot vin niște creativi de la o agenție, și se dau niște specificații. Deadline-urile sînt foarte scurte, câteodată imposibile. Satisfacții sînt în amîndouă domeniile, dar reclama poate fi foarte frustrantă.

Cum v-ați întîlnit cu proiectul *Crulic*?

Am cunoscut-o pe Anca Damian prin intermediul lui Tudor Giurgiu, care îi produsese un film anterior la care noi făcusem genericul. Ne-am înțeles bine. Ea și-a amintit că am colaborat bine pe acel generic și ne-a contactat.

Dintre filmele pe care le-ai văzut de-a lungul anilor la TIFF, la care ți-ar fi plăcut să colaborezi? *Paranoid Park*. Îmi place foarte mult. Și aș fi lucrat și la *Spirited Away*. Miyazaki este și pentru mine un zeu, ca pentru toată lumea, dar dacă vorbim de film de ficțiune, live-action, atunci *Paranoid Park*.

Ce planuri de viitor are DSG? Avem în lucru un scurtmetraj de animație pe care îl vom termina anul viitor pe vremea asta.

A consemnat Radu Meza

■ InterogaTIFF

Călin Stegorean, directorul Muzeului de Artă

În această seară, de la ora 18:00, TIFF prezintă la Casa de Cultură a Studenților filmul *Dark Blood*, în regia lui George Sluizer. Bani strînși din vînzarea biletelor sînt îndreptați către Muzeul de Artă din Cluj-Napoca.

Călin Stegorean, directorul muzeului, a stat de vorbă cu noi despre problemele cu care se confruntă instituția pe care o conduce.

Modernizarea Muzeului de Artă este blocată din 2007 din cauza unei cereri de retrocedare. Cum a evoluat situația de atunci?

Situația e aceeași. Accesarea fondurilor europene pentru restaurarea clădirii nu a fost posibilă din cauza acestei cereri de retrocedare.

Din punctul dumneavoastră de vedere, care este o posibilă soluție pentru a se ieși din această situație?

Din păcate, în această situație se poate urma doar calea legală. Soluția optimă ar fi construirea unui nou sediu al muzeului, care să corespundă exigențelor actuale în muzeologie.

TIFF Art s-a conturat ca un program de evenimente culturale paralele cu secțiunile de filme. Ce evenimente se reunesc anul acesta sub umbrela TIFF ART?

Programul oferă expoziții, concerte și proiecții speciale de film la Muzeul de Artă. Duminică s-a deschis expoziția de fotografie „24 de expresii ale solitudinii”, de Mirona Radu, iar vineri, 7 iunie, de la ora 19, în prezența regizorului Jiří Menzel, va fi vernisată expoziția de grafică „Filmele lui Jiří Menzel în afișul ceh”. Concerte cu Einuiea Trio, Neti Sanyi Band, Stepan Project vor avea loc pe parcursul acestei săptămîni, iar proiecția filmului

Patricia Kaas, My Life va avea loc vineri, ora 21.30. Programul complet poate fi consultat pe site-ul festivalului.

Care sînt marile proiecte ale Muzeului de Artă din Cluj în 2013?

Muzeul continuă programul de restaurare al unor lucrări de pictură din patrimoniul, organizarea unor expoziții valoroase de artă contemporană românească și universală, promovarea în expoziții temporare a propriului patrimoniu. Expoziția „Constructorii viitorului: politizarea picturii în perioada 1950-1989”, „Nocturne” – o expoziție cu lucrări din patrimoniul muzeului selectate de George Banu, „Teme clasice ale artelor plastice: Peisajul”, „Școala de artă de la Cluj”, itinerarea unor expoziții internaționale. O atenție deosebită se acordă dezvoltării și diversificării programelor educative realizate în muzeu și modernizării infrastructurii spațiilor de depozitare a obiectelor de artă.

Există de cîteva ediții bune un parteneriat între Muzeul de Artă și TIFF. Care sînt efectele acestui parteneriat asupra Muzeului de Artă?

Se poate observa o creștere a vizibilității muzeului în mass-media, atragerea altor tipuri de public decît cele obișnuite, prezentarea unor expoziții de calitate organizate de TIFF, atragerea unor fonduri pentru activitățile muzeului.

A consemnat Andrada Lăutaru



InterogaTIFF

Yiannis Papadopoulos

Yiannis Papadopoulos, protagonistul din *Băiatul care mînca hrană pentru păsări*, este de părere că filmul este ușor de urmărit în măsura în care respectă regulile pe care le anunță încă de la început.

Nu crezi că titlul e puțin prea jucăuș pentru un film atît de intens? Sau asta e ideea, să inducă publicul în eroare, pentru a resimți un șoc cît mai puternic? Deloc, titlu este extrem de clar. Vedem încă din prima scenă că băiatul mănîncă hrană pentru păsări, deci totul este foarte clar.

Cît de de mult te-a solicitat rolul? Regizorul și cum mine am lucrat mult la repetiții. Am adus împreună idei noi și asta a făcut ca rolul să fie normal pentru mine, pentru că, atunci cînd au început filmările, am fost pregătit. Am creat un cod, un mod de a comunica, cu care am creat o lume, iar fiecare detaliu din fiecare scenă a fost pregătită dinainte.

La prima proiecție din festival a filmului, un sfert din sală a ieșit înainte de final. Te-a deranjat sau te așteptai la acest lucru?

Întotdeauna mă interesează ce spune filmul audienței. La alte festivaluri, oamenii plecau după scena cu masturbarea, dar aici au plecat din cînd în cînd, ceea ce nu s-a întîmplat altundeva. Azi, nimeni nu a mai ieșit din sală înainte de final. Cîteodată, spectatorii nu știu la ce vin, așa că nu mă deranjează că ies din sală. Ce mă interesează este să vorbesc cu spectatorii despre film și sînt recunoscător că există sesiunea de Q&A. În Grecia, nimeni nu a ieșit mai repede, pentru că se știa dinainte despre ce e vorba.

Consideri *Băiatul care mînca hrană pentru păsări* un film pretențios, chiar și pentru publicul de festival?

Nu, este un film care a fost creat implementînd anumite reguli care, dacă sînt respectate în timpul vizionării, fac filmul extrem de simplu de receptat. Desigur, sînt cîteva scene cu care oamenii nu

sînt obișnuiți, dar astfel de scene, sau chiar mai intense, există și în alte filme.

Dialogul este minimalist, dar conține replici puternice, mai ales atunci cînd Yorgos încearcă să i se confeseze femeii. El trece printr-o adevărată dramă, iar nimeni nu pare și nu este dispus să-l înțeleagă.

Problema e că el este flămînd și nu poate cere ajutor sau să se confeseze cuiva, sau poate că nu vrea lucrul ăsta. Cred că societatea ne presează să fim independenți, să facem totul de unii singuri și să nu arătăm slăbiciuni. Faptul că el e artist, înrăutățește situația, pentru că nimeni nu dorește artiști în societate. Se simte total inutil.

Am remarcat la Q&A-ul de după film că lumea te-a rugat să le explici părți din poveste și nu a fost curiosă să înțeleagă



Băiatul care mînca hrană pentru păsări

motivațiile protagonistului. În film, nicio informație nu este prezentată de două ori, iar acest lucru îi face pe unii spectatori să piardă anumite detalii, la o primă vizionare. Este acesta genul de film pe care, dacă vrei să-l înțelegi, trebuie să-l vezi de mai multe ori?

De fapt, povestea e foarte, foarte clară. Unui băiat îi este foame. Filmul nu explică de ce e în situația asta, pentru că filmul nu încearcă să explice ce s-a întîmplat înainte sau ce se va întîmpla după. Vedem doar patru zile din viața lui. Dacă spectatorii încearcă să caute detaliile de fiecare dată, vor rata lucrurile importante din film, pentru

că mintea lor va pune întrebările greșite. Nu contează de ce e în situația asta, ci contează cum îi face față și cum reușește să se confeseze cuiva. Dacă spectatorii joacă de la început după regulile filmului, îl vor înțelege foarte bine.

Consideri că filmul are ceva atemporal, spațial, valabil pentru orice loc și epocă?

Povestea este bazată pe un roman norvegian scris acum o sută sau două sute de ani, deci, da, povestea poate fi valabilă pentru orice loc și epocă. Filmul e filmat în Atena, în 2012, dar ar fi putut fi filmat oriunde.

A consemnat Ion Indolean

TIFF
EVENTS
PREZINTĂ
CONCERT EXTRAORDINAR

PATRICIA
KAAS

24 Iunie 2013 ORA 20:30

SALA SPORTURILOR "HORIA DEMIAN"

BILETE: ON-LINE PE WWW.BILETMASTER.RO
ȘI LA CASIERILE DIN IULIUS MALL, POLUS CENTER ȘI CASA TIFF
WWW.TIFFEVENTS.RO ȘI WWW.FB.COM/TIFFEVENTS

magicfm
soft music



PMA
INVEST

biletmaster.ro

IULIUSMALL

zile
nopti



RAMADA
CASA

AVOCADO
RESOURCES & LOGO

360° SPA

EXIMTUR

CASA
TIFF

TIFF.12
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-9.06.2013

PROGRAM
MUZEUL DE ARTĂ

TIFF ART

intrarea liberă

DUMINICĂ, 2 IUNIE

12:00 - Vernisaj expoziție de fotografie "24 de expresii ale solitudinii" de Mirona Radu
21:30 - Einuiea Trio în concert

LUNI, 3 IUNIE

21:30 - Proiecție specială documentar "Teatrul Viselor", regizor Laviniu Lazăr, durata 40'.
Documentarul urmărește participarea CFR 1907 Cluj în ediția 2012 a Champions League.
Invitați speciali: jucătorii echipei CFR Cluj

MARȚI, 4 IUNIE

22:00 - Concert Stepan Project și lansarea albumului "LUMINA"

MIERCURI, 5 IUNIE

21:30 - Concert Neti Sanyi Band - muzică tradițională maghiară
22:00 - Proiecție "Rickshaw Rush", regia: Gergő Somogyvari

JOI, 6 IUNIE

21:30 - Proiecție specială "Odessa", regia: Florin Iepan

VINERI, 7 IUNIE

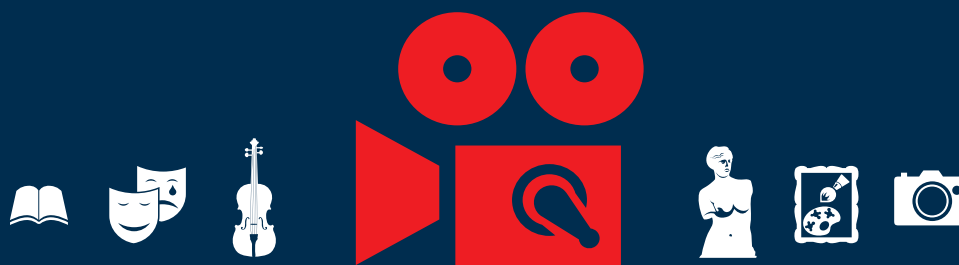
19:00 - Vernisaj „Filmele lui Jiří Menzel în afișul Ceh”, în prezența regizorului Jiří Menzel
21:30 - Proiecție "Patricia Kaas, My Life", regia: Horst Mühlenbeck

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE

2 iunie, 12:00 - Lecție de cinema cu Eva Pervolovici, după proiecția filmului Marussia (Cinema Victoria, ora 10.00)
3 - 4 iunie, 12:00 - Seminarii de critică de film
5 - 9 iunie, 10:00 - 15:00 - Ateliere de film (de animație)

EXPOZIȚII TEMPORARE MUZEUL DE ARTĂ

7 iunie, 16:00 - Lansarea cărții „Ius între tâlhari” de Grigore Arbore
18 mai - 9 iunie - Expoziția „Reverile unui Pelomori” - Nicolas Julliard
22 mai - 16 iunie - Expoziția BLACK-BASED COCKTAIL - Petru Lucaci
5 iunie - 16 iunie - Expoziția cogitare cu deficiențe de auz „O vizită la muzeu”



FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

Art your life

EnergoBit

TIFF.12
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05 - 9.06.13
www.tiff.ro
Co-organizator
[ctrl+n]

TRANSILVANIA TALENT LAB

MASTERCLASS

INTRARE LIBERĂ

PIANO CAZOLA

Miercuri,
5 iunie,
ora 14.30

ED LACHMAN

Director de imagine multi-premiat, cu peste 70 de filme în portofoliu, unele semnate de regizori precum Werner Herzog, Wim Wenders, Steven Soderbergh, Todd Haynes, Sofia Coppola, Robert Altman, Todd Solondz, Ulrich Seidl. Împreună cu Larry Clark, a regizat controversatul Ken Park (2002).



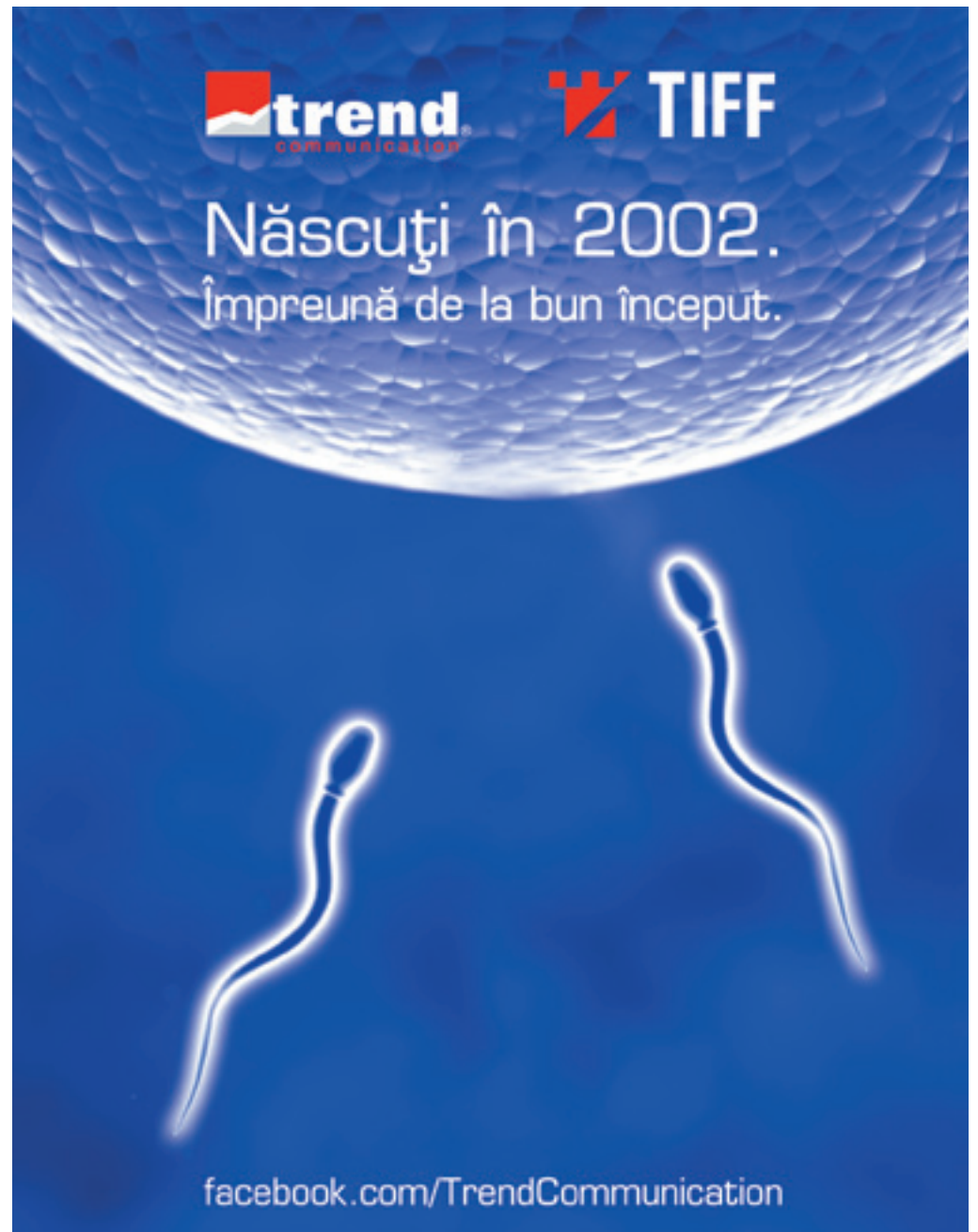


În serialul South Park,
poți identifica siluete de extraterestri
ascunse în fundal.
Cu televiziunea HD de la UPC,
descoperi cele mai surprinzătoare detalii.

031 100 1000
www.UPC.ro
facebook.com/UPC.ro



Descoperi ceva extraordinar în fiecare zi



trend COMMUNICATION TIFF

Născuți în 2002.
Împună de la bun început.

facebook.com/TrendCommunication



Bob a crezut că vânzarea de PC-uri
recondiționate și cu software ilegal
se va pierde prin rețea, neobservată

**BOB A GREȘIT !
REȚEAUA SE ÎNGUSTEAZĂ**

Microsoft
AUTHORISED
Refurbisher

m@dd
electronics group

www.pcmadd.com



Povești cu final fericit

Livrate de



■ Must See

Retrospectiva Péter Forgács

Munca cineastului maghiar Péter Forgács poate fi catalogată drept video-arheologie, o muncă de salahor cultural și antropologic, aflat în căutarea gemelor de istorie personală, ascunse bine în mii de ore de material video de arhivă interbelică. Forgács bricolează clipuri vechi de zeci ani, provenite, în mare, din comunitățile evreiești ale Europei Centrale, ajungând la o formă cinematică foarte diferită față de documentarul formal despre Holocaust. Arta video a lui Forgács îndeplinește atât o funcție istoric-contabilă, aceea de a reprezenta viața cotidiană a unei etnii și a unei clase (preponderent de mijloc, de proveniență economică) dizolvate, în mare parte, de camere de gazare și mitraliere, dar și o funcție poetică; corpurile, străzile, hainele, trăsurile, mașinile ori parcurile, înregistrate cu 70-80 de ani înainte de emergența înregistrării cotidianului cu telefonul, sînt elementele unor video-poeme despre microexistență, despre a intra și ieși din casă, despre a pune masa, despre a pescui, despre mersul pe bicicletă în dreapta unui tramvai cu un singur vagon, despre gesturi

de tandrețe ori singurătate; despre acele manifestări ale naturii umane care pot fi prinse pe cameră în Budapesta, Viena ori Cracovia, cîndva demult.

La TIFF se pot vedea (printe altele) următoarele: *I am Von Hofler*, despre una dintre cele mai vechi familii evreiești din Ungaria, celebră pentru fabrica de pantofi de la Pécs. Legenda spune că Goethe l-a scris pe Werther bazîndu-se pe viața și obiceiurile lui Tibor Hofler, un individ cu o viață cel puțin la fel de tumultuoasă ca cea a Europei Centrale în timpul vieții lui. *Miss Universe 1929* e povestea câștigătoarei premiului omonim, o tînără vieneză care mai apoi ajunge să călătorească la Hollywood și să fie luată de nevastă de un bogătaș austriac, în Viena-vignetă istorică a anilor de aur, dinaintea anexării la Germania. *Cîinele negru* e un periplu prin Spania în timpul romanșatului, dar violentului Război Civil, avîndu-i în spatele camerelor pe doi tineri (martiri), care surprind o perspectivă mult mai răscolitoare a evenimentelor, dominate de execuții nemiloase, frică și omniprezența morții. *Filmul lui Angelo* e creația unui locuitor al



Exodul de pe Dunăre

Atenei, înstăritul Angelo, care a înregistrat dominația italo-germană a Greciei din anii '40, caracterizată de crime la colț de stradă, austeritate și o netăgăduită anduranță a spiritului grec în fața adversității ultimative (destul de similar, minus execuțiile sumare, cu ce trăiesc ateniienii).

De asemenea, e de neratat instalația video *The Danube Exodus: The Rippling Current of the River*, găzduită de Casa Tranzit, între 5 iunie și 4 iulie. Expoziția prezintă călătoria citorva sute de evrei din zona Europei Centrale, care au încercat să scape de amenințarea

nazistă pornind cu două bărci spre Palestina. Imaginile au fost înregistrate de căpitanul navei, care la întoarcere a transportat fermieri germani proveniți din Basarabia recent anexată URSS.

Mark Racz

TIFF
EVENTS
prezintă

DAKHABRAKHA

Etno-Chaos band (Ukraine)

Acompaniament LIVE la proiecția filmului

EARTH

de Alexander Dovzhenko

MARTI, 4 Iunie, ORA 21:00

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

BILETE:



biletmaster.ro

WWW.TIFF.RO

până pe 6 iunie

PROMO CONCURS

E-BODA

Blogul TIFF (BLOG.TIFF.RO) caută și premiază poveștile celor care au văzut un film românesc la TIFF, vin și anul acesta la festival pentru același lucru și susțin filmul românesc.

PROVOCAREA E SIMPLĂ:
 SCRIEȚI UN ARTICOL PE BLOGUL VOSTRU ÎN CARE SĂ POVESTIȚI EXPERIENȚA DE VIZIONARE A UNUI FILM ROMÂNESC LA CARE V-A RĂMAS GÂNDUL - FIE CĂ V-A IMPRESIONAT ÎN MOD SPECIAL, FIE CĂ NU V-A PLĂCUT DELOC, ORI V-A RĂMAS ÎN MINTE PENTRU CĂ AȚI FOST ALĂTURI DE PRIETENI ȘI LĂSAȚI LINKUL ÎNTR-UN COMENTARIU LA POSTUL DE CONCURS.

Premiul este O TABLETĂ PC ANDROID 10,1" E-BODA SUPREME XL400 QUAD CORE!



E-BODA
 Expertul tău în tablete

E.ON vă prezintă secțiunea "Acesta este sfârșitul/This is the End" la TIFF 2013.



e-on

JOI, 6 IUNIE, ORA 15:30
 CINEMA FLORIN PIERSIC



FATA

THE GIRL

O producție BBC și HBO


Cu: Toby Jones și Sienna Miller

HBO
 HOME BOX OFFICE

31 MAI - 9 IUNIE, EDIȚIA A 5-A

EducaTIFF

PROGRAM DE EDUCAȚIE CINEMATOGRAFICĂ PENTRU ELEVI



31 MAI h 10.00/ CINEMA VICTORIA
GREUTATEA ELEFANȚILOR (11+)

1 IUNIE h 10.00/ CINEMA ARTA
LOTTE ȘI MISTERUL PIETREI LUNII (8+)

1 IUNIE h 11.00/ CINEMA FLORIN PIERSIC
MICUL CORB (8+)

2 IUNIE h 10.00/ CINEMA VICTORIA
MARUSSIA (11+)

3 IUNIE h 10.00/ CINEMA VICTORIA
MICUL CORB (8+)

4 IUNIE h 10.00/ CINEMA VICTORIA
CE MICĂ E LUMEA! (11+)

4 IUNIE h 12.00/ CINEMA ARTA
MARUSSIA (11+)

COMPETIȚIA TINERI CRITICI DE FILM 1 - 9 iunie
SEMINARI DE CRITICĂ DE FILM / MUZEUL DE ARTĂ 3 - 4 iunie h 12.00

LECȚIE DE CINEMA / MUZEUL DE ARTĂ 2 iunie h 12.00
ATELIERE DE FILM / MUZEUL DE ARTĂ 5 - 9 iunie h 10.00 - 15.00

DETALII PE WWW.TIFF.RO/EDUCATIFF

■ Acesta e sfârșitul

Pe viață

Pe viață nu e doar o altă radiografie a unui final de relație. Foarte aparte în peisajul cinematografic turcesc - presărat cu drame

pasionale ce se zbat în spațiul strîmt al familiilor tradiționale și neorealism ce dinamitează tradiții și prejudecăți violente -, *Pe viață* n-are nimic de arăbesc,



de filigran sau toți ceilalți termeni în legătură cu motivele turcești la care te aștepti de obicei. E un film minimalist despre scena *posh* a intelectualității din Istanbul, iar ruptura care se produce în cuplul celor doi protagoniști, ea pictoriță, el arhitect, e resimțită ca o implozie. Uneori aproape simți că ai în față o instalație video în care actorii sînt lucrări de artă mișcîndu-se prin cadru - corporalitatea, sexualitatea lor îți dau aceeași senzație ca spațialitatea senzuală a unei clădiri futuriste. E în fond spațiul protejat al unei iubiri intelectuale, care se dislocă acum bucată cu bucată. Iar încercătura emoțională se strînge și se tot strînge, stimulată de surpările succesive din suflul ei, oglindite de jocul perfect dozat, cumplit de mocnit al actriței Defne Halman din rolul principal. Aproape că îți vine să plîngi după o furtună izbăvitoare în acest peisaj arid de speranțe care te face să înțelegi că nu numai orice om, dar și orice iubire moare singură.

Laura Popescu

■ Supernova

Ultima reprezentație



Regizorul Zhang Yang ne arată ce înseamnă să fii chinez bătrîn și pensionar într-un azil. Dacă expresia "muncă de chinez bătrîn" ne-a făcut întotdeauna să ne imaginăm senectutea la asiatici ca o vîrstă a răbdării și meticulozității, *Ultima reprezentație* construiește o dramedie emoționantă despre rolul vîrstnicilor în societatea chineză contemporană, despre respect,

mentalități în schimbare, decrepitudine și demnitate. Bătrînul Ge este dat afară din propria casă de rude și se retrage la un azil unde este internat un coleg și prieten de-al lui, Bătrînul Zhou. Acesta cucerește prin carisma și energia lui întregul grup de bătrîni și îi convinge să pregătească împreună o coregrafie destinată selecției pentru un *reality-show* concurs. Bătrînii se îmbracă în

piese de mah-jong și execută o serie de mișcări ciștigătoare. Filmul progresa de la un început sumbru la un *road-movie* neașteptat. Scenele din azilul de bătrîni și chiar excursia improvizată amintesc parcă de *Zbor deasupra unui cuib de cuci*. Spectatorii de peste 60 de ani vor beneficia de intrare liberă.

Radu Meza

■ Piața Unirii

În larg



Un grup de pescari (cam) bețivi iese la pescuit. Un cîrlig se prinde de o rocă. Nava se scufundă. Scapă cine poate! Baltasar Kormákur, un obișnuit al TIFF, găsește încă un motiv să ia peste picior balcanismul islandez. La el, o situație-limită nu trebuie luată niciodată în serios, pentru că e loc de un umor negru subtil. Protagonistul care se salvează vorbește cu păsările în timp ce înnoată spre mal, se roagă să ajungă întreg ca să își plătească ultima rată la bancă pentru bicicleta

cumpărată și promise că va fi un „băiat” cuminte și nu va mai refuza niciun pahar cu lapte de la mămuca. Din punctul de vedere al stilului, *The Deep* e un fals film cu naufragiați. Trezește fiorii cu muzica-clîșeu, salvatul e un mic Frankenstein slăninosis, sperie niște vaci și ajunge chiar în Londra pentru niște teste științifice. Fie că îl servești drept dramă, fie că îl savurezi prin porii comediei, o să îți (cam) cadă cu tronc!

Bogdan Minea

■ Bursa Binelui

Cel mai recent film în regia BCR

Povestea de azi: Un voluntar cu experiență. Irma Măreșescu, angajată al BCR, povestește ce a învățat prin voluntariat. Imediat după Revoluție, după ce a ieșit la iveală condițiile dificile în care copiii abandonați erau ținuți în orfelinatele din țară, Irma, care pe atunci avea 28 de ani, a început să se implice. Era mama lui Mihai, un băiețel de cinci ani, și știa că un copil are nevoie mai mult decît orice, de afecțiune și îngrijire. Așa a ajuns, atunci, în Gara de Nord, unde strîngea copiii care cerșeau și le dădea mîncare, haine, încălțăminte. „La început, copiii îmi vorbeau urît, se băteau între ei, dar după ce am început să ne cunoaștem, abia așteptau să ne vedem”, își amintește Irma.

A început să caute centre care ar putea să-i adăpostească. Totul a mers bine pînă într-o zi, cînd l-a cunoscut pe Ștefan, un băiețel de patru anișori, care s-a lipit imediat de ea și i-a spus „mama”. Era dificil să-l ia acasă, fiindcă băiatul nu avea acte, așa că inițial i-a găsit un centru de noapte. Însă, a doua zi, băiețelul nu mai era acolo și nu l-a mai văzut, iar întîmplarea a marcat-o.

De atunci ajută alți și alți copii, dar și organizații, printre care Asociația PAVEL, Speranță pentru tine, Touched România. „Sînt și momente mai grele, desigur, atunci cînd investesc mult în anumite persoane și, la un moment dat, ei se întorc acolo de unde au plecat. Dar toate m-au învățat să ajut indiferent de rezultate. Am învățat că singurul motiv pentru care pot privi o persoană de sus este pentru a mă apleca să-l ridic”, spune Irma. Pe platforma de donații a BCR, *Bursa Binelui*, poți deveni și tu voluntar pentru o organizație care susține o cauză dragă ție, ca să-i ajuți să aibă un impact real în societate și pentru a face bine, la fel ca Irma, prin voluntariat.



■ Must See - Umbre

Halley



Ce mai poți face după apocalipsul apocalipselor zombie? Arthouse terifiant de pur și glacial, stagnant și anxios. Cel puțin așa este *Halley*, filmul de debut al lui Sebastian Hoffman. Alegerile de stil, care constituie mare parte din substanță, ton - monoton cu pusee de hardcoreală și exploatarea minuțioasă a ruinei

fizice - și scenariu - ultimele zile din viața moartă și primele zile din moartea vie a unui neica-nimeni - sînt pe cît de admirabile se poate. Pus pe film ca artefact *arthouse* obsedat de degradările pielii și organelor protagonistului, *Halley* este un eveniment în sine. Și pentru *cote*-ul shock (injecții cu formol, unghii căzînde, separarea de

un organ esențial) și pentru *cote*-ul Cinema (este unul din filmele acelea vizualmente memorabile), și pentru merite dramatice (și dramaturgice, desigur). Ce treabă are cometa Halley cu toate acestea? E menționată într-un dialog, atîta.

Cristi Mărculescu

■ Ce se întîmplă, documentarul?

Scoici îndrăgostite

Cu un posibil titlu alternativ "Tot ce vroiați să știți despre cum fac sex scoicile, dar nu ați știut pe cine să întrebați", documentarul semnat de Willemiek Kluijfhout este o dublă investigație pe cît de entertaining, pe atît de bizară. În primul rînd pentru că moluștele, gastropode fiind, nu fac sex. În al doilea rînd pentru că a doua temă de investigat este deloc rezonabila pasiune gastronomică pe care belgienii o au pentru moluște. Pe care nici măcar nu și le cultivă singuri. O fac pentru ei, muncind de zor, vecinii olandezi. Kluijfhout ia în compas multe colaterale ale foamei de *mussels* belgiene: unde se izbesc orgoliile fermierilor de midii (sau stridii), ce relație tumultuoasă are cu propriul trecut și cu munții de scoici gătite unul dintre bucătarii de top ai Belgiei, ce cred ecologiștii și scoicologii despre declinul populației de midii (sau stridii) sălbatice. Secțiunea Ce se întîmplă documentarul? este prezentată de HBO.

Cristi Mărculescu



■ InterogaTIFF

Arnaud Genestine, director de marketing la TV5 Monde

Pe Arnaud Genestine, director de marketing la TV5 Monde, l-am întîlnit pentru prima și întîia oară fix în fața la Vărzărie.

Proaspăt descălecat din avion, dornic de experiențe culinare noi și autentice. Un gout de la Transilvanie profunde, cum s-ar zice.

Două zile mai tîrziu, după ce s-a încheiat ceremonia de decernare a Premiului Francofoniei (premiu acordat de niște francofoni unui film francofon), am stat la un pahar de vin și am aflat cîte ceva despre modul complex în care TV5 sprijină cinema-ul și evident, francofonia, atît de dragă Franței și francezilor.

Implicarea TV5 la TIFF nu se rezumă la Premiul acordat Evei Pervolovici pentru filmul Marussia...

Colaborăm de 11 ani cu TIFF și sîntem foarte fericiți de acest parteneriat. TV5 Monde este a treia rețea de televiziune la nivel mondial. În momentul de față avem un număr de abonați suficient de mare încît să fim unul dintre cele mai difuzate posturi de televiziune pe plan internațional. Sîntem prezenți și în România, prin toate rețelele de televiziune prin cablu. Este important pentru România, țară membră a O.I.F. (n.r. Organisation Internationale de la Francophonie), să aibă acces național la un post francofon. Considerăm că avem o misiune importantă: să arătăm lumii produsele culturale ale cinematografilor francofone. Ajutîndu-i astfel pe cinești să își construiască reputații, cariere și să își găsească parteneri din sfera partenerilor noștri francofoni.

Deci, la Cluj, TV5 culege din selecția TIFF filme care vor fi difuzate la TV...

Avem parteneriate și ne ocupăm de promovarea cinema-ului francofon în majoritatea festivalurilor de film din lume. TV5 difuzează în fiecare

săptămînă cîte șase lungmetraje, subtitrate în română. Pentru noi este important să descoperim filme și oameni de film noi. Dar contează și accesibilitatea: oferim practic tuturor abonaților la o rețea de cablu sau alta, o alternativă la filmele americane de consum în masă. Ne-am extins și pe Internet, site-ul TV5 are o platformă pentru descărcat filme. TV5MONDE + Cinéma este o operațiune internațională și oferim, oriunde în lume, acces via internet la filme francofone.

Ce ne puteți spune despre concursul francofon care tocmai s-a încheiat și decernat aici, la Cluj?

Juriul a fost organizat împreună cu Institutul Francez din Cluj. Profesorii de limba franceză de la școlile din oraș au selectat trei elevi de liceu și trei studenți francofoni, prin concurs, bazat pe redactarea, în limba franceză, a unei cronici de film. Odată selecționat, juriul a văzut pe parcursul a două zile cele cinci filme din spațiul francofon incluse în selecția TIFF și apoi, după încă două zile alocate deliberărilor, au ales filmul cîștigător motivîndu-și alegerea. Este reconfortant să întîlnești tineri sinceri interesați de cinema-ul de autor, de filme realizate în țări străine și de cinematografia de limbă franceză, fie ea realizată "au Sud" (n.r. Magreb, Nordul Africii), în Belgia sau Canada.

În încheiere o curiozitate: cum fu la Vărzărie?

A fost bine. Am mai testat un restaurant cu specific românesc și un restaurant unguresc. Am vizitat centrul, catedrala și am ajuns la Turda, în salină. Un loc foarte interesant, decor ideal pentru un film cu James Bond.

A consemnat Cristi Mărculescu

Segafredo
ZANETTI

Descoperă pasiunea pentru il vero espresso italiano!

BIBAS
GASTRO CONCEPTS & CONSULTING

tel. +40 268 476880
fax +40 268 476781
segafredo@bibas.ro
www.bibas.ro

InterogaTIFF

Yiannis Papadopoulos, actor, *Boy Eating the Bird's Food*

Yiannis Papadopoulos, the protagonist of *Boy Eating the Bird's Food*, says the movie isn't difficult to watch if you stick by its rules. If you do that it's a really simple story.

Don't you think the title is too playful for such an intense movie? Or is this exactly the point, to mislead the public so the shock is even stronger?

Not at all, the title is really clear. You see in the first scene that the boy eats the bird's food, so everything is very clear.

How difficult was the role? Was it at some point overwhelming? We worked a lot during rehearsals.

We brought ideas together and that made the role feel normal, because I was very prepared when we started shooting. We had a code, a way to communicate, by which we created a world, and every scene was planned to the finest details.

At the first festival projection, a quarter of the spectators went out before the end of the film. Did it bother you or were you expecting such a reaction?

I'm always interested in what the film has to say to the audience. In other festivals, people were leaving because of the masturbation scene, but here people left at various moments, which hadn't happen anywhere else. Today, nobody left the cinema before the end. Sometimes, the audience doesn't know what's going to see, so seeing them leave doesn't bother me. What I'm interested in is talking about the movie and

Yiannis Papadopoulos



that's why I'm really grateful about the Q&A's. In Greece, nobody left the screenings because they already knew what they were going to see.

Do you consider that *Boy Eating the Bird's Food* is a pretentious movie, even for the festival public?

No, it's a movie created with some rules and if you watch it respecting them, it's a really simple story. Of course, there are some scenes with which people aren't used, but I've seen the same or even more intense things in other films.

The dialogue is minimalist, but relies on intense lines, especially when Yorgos tries to confess to the woman. He is experiencing a real drama, but nobody seems to see this and nobody is willing to understand him.

The problem is he's hungry and can't ask for help, can't confess, or maybe he doesn't want to. I think society is pressuring us to be independent, to do everything by ourselves and not to be weak. The fact that he's an artist makes problems even worse, because nobody needs artists in society. He feels really useless.

At the Q&A, people asked you to explain parts of the story and weren't interested in understanding the motivation

behind Yorgos' actions. There isn't any information presented twice in the movie and this makes some spectators miss out on details. Is this a movie you need to watch several times?

Actually, the story of the movie is really, really clear. We have a boy who's hungry. The film doesn't explain why he is in this situation, because the movie is not trying to explain what happened before or what will happen after. We just see these four days of his life. If the spectators look for details every time, of course they'll miss things because their mind is asking the wrong question. It's not a question of why he is in this situation, but of how he deals with it and how he can confess to someone. If the viewers play from the beginning by the rules, they will understand it very well.

Do you consider the movie has something timeless and spaceless and can be valid to any époque and place?

The story is based on a novel written by a Norwegian writer two hundred years ago, so, yes, it can fit to any époque and place. The thing is this movie was shoot in Athens, in 2012, but maybe it could be shot anywhere.

Interview by Ion Indolean

The short list

What to Catch at TIFF

Am I feeling uncharacteristically optimistic, or does the TIFF selection seem especially strong this year? It's always been a great place to catch up on titles, yet this time there's an even larger number of films in the program I've been wanting to see, in addition to those I saw and am delighted to recommend here. Of the latter, let's start with this evening's screening in Piața Unirii, Pablo Larraín's *No*. It's billed as the final installment of a trilogy, but don't let this put you off if you haven't seen the other two (*Tony Manero* and *Post Mortem*). The three films are linked by theme rather than narrative, and no characters are duplicated, so you won't miss a thing. Where the first two offered a deeply troubled, excoriating reading of the years of the Chilean dictatorship, in "No" the director provides a protagonist you can root for, allowing for a sense of uplift not present in his other movies. However, don't let the positive outcome fool you: *No* may be a pleasure to watch, but it's also a deeply cynical film whose message won't be lost on Romanians: a dictatorship may fall, but the forces of change that

toppled the autocrat aren't always of the most altruistic kind.

While I'm talking Chile, don't miss *Gloria*, directed by TIFF favorite Sebastián Lelio. At the Berlinale, where it premiered, the critics were all rooting for it to win the Golden Bear. Instead it got the prize for best actress as well as some of the most positive buzz I've heard in a long time, along with a slew of international distribution deals. The reason for the accolades is simple: *Gloria* is that rare film that centers on a middle-aged woman (it's terrible how even the expression "middle-aged woman" seems like a put-down) looking for love. Or at least companionship and a decent lover. Were this a movie made in the U.S., it would be an all-out comedy starring Meryl Streep in which she'd be kind of kooky and more than slightly ridiculous, with perhaps one throat-catching moment. Instead, Lelio gives his character respect, self-awareness, and brains on top of a great sense of humor. *Gloria* is a pleasure that appeals to the heart and the mind, so mark it on your calendar.

By Jay Weissberg

■ InterogaTIFF

So Much Water, So Far From Home...

Ana Guevara Pose and Leticia Jorge Romero are two women-directors that combined forces for *So Much Water*. I thought of asking them what the continuation of the film title would be.

They started to paraphrase the title of a Raymond Carver title: *So much water, so far from home...* "It's true that it rains a lot in the film but not so much in real life", intervenes Ana Guevara.

I would like to ask you to sum up the film in one phrase.

L.J.: The film is about how people falsely believe that they have gigantic issues weighing down on their shoulders, whereas, in the end, they turn out to be insignificant.

In *So Much Water*, Nestor Guzzini is a jolly father flirting with receptionists under his daughter's nose. How did you succeed in creating such a realistic and honest character? Did you have someone to inspire you?

A.G.: Finding the male-actor was the hardest part. No, we didn't have a real person as an inspiration. We wanted to design a more complex character. We wanted to avoid mak-

ing him a silly dad, gullible and friendly. In the film, the character is capable of being tough (as in the quarrel between him and another driver), but he can also be delicate and attentive to his children. Plus, he is a divorced single man who brings his own baggage of resentment and fear.

Malú Chouza shines in the film. Her character radically transforms while the story develops. From a girl bored to death with having to spend the holiday with her father, she becomes a moderate rebel. Is this her first full-length film? How did you find her?

L.J.: Malú didn't have any experience as an actress at that time. The only role that she had previously fulfilled was in a TV commercial. It's there that we noticed her. We didn't have to cast for her role. Malú is an extremely clever girl and quite timid until she gets

to know you better. With *So Much Rain*, she definitely became a full-fledged actress.

How do two directors share the same film? Do you divide responsibility and decide who's going to do what?

A.G.: Yes. But we didn't negotiate anything. Understanding what we have to do, understanding the film we intend to make, were the most important things to have clear. We had to be very efficient on the set because we had so little time. Then we decided which of us resonates most with what scene. We know each other very well, we've worked together previously, on two other shorts. We're friends. The result was a film that worked. We didn't make any compromises like "if you are going to do that thing your way, I'll do this thing my way". It wasn't the case.

When three people have to stay in the same chalet and the weather

is unfavorable, one might think they'll get closer to one another, which is not the case in this film. One of the rules stated by the father was "no TV". But in the end, the TV set makes its entrance. Do we communicate to a lesser extent because we don't know how to relate to one another or does the film speak about a sort of inter-generational conflict impossible to solve?

L.J.: I think the inter-generational conflict is close to our theme. The father initially tries to behave like a responsible parent. He wants to do things "right". But then he realizes he is too tense and stressed, too afraid of making any wrong move. The three characters start to function as a veritable family only after they start fighting.

There are many moments of subtle humour in the film. How was the film received in Uruguay?

A.G.: The film hasn't premiered in

Uruguay yet. Our close friends did see it and were very enthusiastic. Yesterday evening was our first public showing here and I loved the enthusiasm of the people. I saw people laughing and I think that's the most important thing for us. In Uruguay, people usually have preconceived notions about national films. They always react with "Another Uruguayan film?!"

The same reaction is common in Romania. What would be the solution?

A.G.: Basic cinema education. Here, at TIFF, the situation is quite different. People want to be surprised or to simply discover new films. But this scenario is valid only for film festivals. When a film like *So Much Rain* launches in multiplexes, the competition is dire and audiences mainly decide to opt for the movie with the glossy poster.

Interview by Bogdan Minea



W1080ST

W1070

W770ST

W750

BenQ îți oferă cele mai performante proiectoare pentru acasă !

Cu proiectoarele BenQ te bucuri de aceeași calitate a proiecțiilor din cinema, chiar la tine acasă. Fie că vrei să urmărești un film în format 3D, fie că vrei să te bucuri de calitatea Full HD, ești captivat de imagini clare și profunde, care redau în mod autentic culorile.

BenQ.ro

BenQ Partener Tehnic TIFF 2013

Enjoyment Matters

■ Blog

Documentarele lui Eyal Sivan

Documentaristul nu e nici istoric, nici arhivar, e un cineast care regrupează ce vede în jurul unei idei”, a susținut, într-un masterclass, Eyal Sivan, autor pe care l-am descoperit la Salonic, unde a avut parte de o retrospectivă completă. Sivan e considerat unul dintre marii dizidenți ai cinema-ului israelian: se opune politicii oficiale și e interesat de felul în care Israelul (și restul lumii) se confruntă cu trecutul, de modul în care memoria colectivă e abuzată pentru justificarea acțiunilor prezentului.

La 50 de ani de la “procesul Eichmann”, ținut în Ierusalim în 1961, *Specialistul* e un film epocal de montaj, de peste 2 ore, despre un proces extraordinar al unui om îngrozitor de obișnuit. Un eseu esențial, zguduitor, despre obediență și responsabilitate individuală, inspirat de controversata carte “Eichmann în Ierusalim, un raport despre banalitatea răului”, scrisă de Hannah Arendt. Sivan schițează portretul unui birocrat dedicat, al unui om care nu știe decât “să rezolve problemele” și care are un

respect inalterabil pentru lege și ierarhie, un ofițer nazist responsabil pentru lichidarea a câtorva milioane de oameni. Filmul e editat din peste 350 de ore de material brut, filmate în timpul procesului intentat lui Eichmann pentru crime de război. Discrepanța dintre crimele monstruoase ale inculpatului, executate la comandă și pentru care refuză să-și asume responsabilitatea morală, și personalitatea sa mediocră, slugarnică, e șocantă. Eyal, care se auto-intitulează un “non-pacifist”, realizează o meditație magistrală despre nesupunerea ca o componentă esențială a umanității noastre; *Specialistul* e o demonstrație impecabilă a supremiei banalității a răului absolut. Mai terifiant decât orice dramă “legală” hollywoodiană, documentarul ne arată că cinema-ul poate fi o unealtă pentru reflecție și nu doar un banal vehicul pentru emoție. Ca și Arendt, Sivan crede că efortul acuzării de-a face din Eichmann un prototip exemplar al monstruoșității răului l-a transformat în ochii publicului într-un individ excepțional, greu de egalat, și l-a scos

în afara lumii noastre. Potrivit lui Arendt, principala sa vină a fost excesiva supunere în fața ordinilor, iar drumul său arbitrar “nu a fost ghidat de o ură împotriva evreilor, ci mai degrabă de ambițiile comune ale unui om mediocru.” Sivan și Arendt ne arată cu degetul Eichmann-ul din fiecare dintre noi, ne provoacă să ne luăm în considerare propriile servititudini și lașități și ne spun că există o mare posibilitate ca toate aceste rele să se repete; în acest proces ies la iveală structurile adânci ale minții noastre și ale societății moderne.

Sivan e un cineast preocupat de observarea agresorului, de interogarea vizuală a martorilor răului politic și de investigarea puterii și a autorității. Se declară influențat de Marcel Ophüls, cineast care a folosit interviul și montajul ca să revizuiască și să re-editeze narrațiunea istorică și să submineze atât hegemonia autorității, cât și imaginea sa propagandistică. Introducând noțiunea cineastului ca actor al istoriei, el a redefinit ideea de rezistență prin film. La rândul lui, Sivan e autorul unor radiografii

necruțătoare despre devotamentul maniacal al unor patrioți zeloși. În *Vă iubesc pe toți*, realizat împreună cu Audrey Maurion, el adoptă, din nou, punctul de vedere al poliției politice doar ca să-l deturneze și să izbutească, din nou, un document răscolitor: “Banalitatea răului iese la suprafață atunci când oamenii normali, cititori de filosofie, comit mici acte care, adunate, se transformă într-un râu mare”, spune cineastul.

Dl. S. și-a petrecut ultimii douăzeci de ani lucrând ca oficial “în serviciul societății”. El și-a îndeplinit datoriile din dragoste totală, necondiționată, pentru “oamenii săi”. Totuși, e vorba de o dragoste distructivă și oarbă. Dar vântul își schimbă direcția și regimul pentru care lucrează colapsează. Dl. S devine redundant și întreaga sa lume se prăbușește. Lăsat fără slujbă, adevarata sa “casă”, el nu mai are niciun viitor. Stă singur într-un birou care, în curând, nu-i va mai aparține. În februarie 1990, la puțin timp după căderea zidului Berlinului, Ministerul de Securitate e dezasamblat și domnia Stasi ia

sfișit. Maiorul S. a fost unul dintre ofițerii de bază ai ministerului. În filmul lui Sivan și Maurion, confesiunea domnului S. (un raport real găsit în arhivele statului) e ilustrată cu materiale unice, originale, din beciurile clădirii Gauck, dar și cu imagini din arhive publice și private. Cum a putut un individ care, zilnic, supraveghea zeci de monitoare, să nu fi văzut nimic? Cum a putut să se lase intoxicat atât de profund de propagandă și de convingerea că e servitorul unui regim ce construiește binele absolut? Cum a putut să creadă că, în numele acestui ideal măreț, e perfect acceptabil să faci rău? Un film esențial despre regimurile totalitare ale secolului XX, despre orbire și supraveghere, despre convingere, deziluzie și auto-amăgire.

Anca Grădinariu

AZI LA TIFF LOUNGE

Ora 17:00 - Întâlnire cu regizorul Cristi Puiu.

ÎN ROLUL PRINCIPAL:
REGELE

PENTRU CEI PESTE 18 ANI
www.desprealcool.ro

TIFF.12
Transilvania International
Film Festival
SUSȚINUT DE
URSUS
REGELE BERII ÎN ROMÂNIA